

er Forholdet saaledes, at de ville gjøre en Undtagelse fra Reglen. Jeg er blevet gjort opmærksom paa, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds har brugt en Udtalelse, som jeg ikke itax bemærkede, i et af sine tidligere Foredrag, idet han nemlig skal have givet vedkommende Andrager en Slags Anvisning paa at tage Revanche i en anden Retning. Det ærede Medlem skal have sagt, at det har mindre Betydning for Andrageren, om han fik denne Tilladelse, han søgte om, da han ganske vist kunde nøde den ærede Rigsdagsmand til at træde op imod sig. Jeg tror, at den ærede Ordfører allerede har dvælet derved; men jeg veed ikke nøie, hvorledes Udtrykkene saldt. Jeg tror, man ikke nok kan henlede Opmærksomheden paa det Urigtige fra det ærede Medlems Side i at give en saadan Anvisning. (Latter). Naar jeg har talt færdig, saa er det tidsnok at le . . . Det ærede Medlem maa erindre, og dette kan anvendes paa Forhold, som ogsaa for lidt siden omtales — at den Ret, som Grundlovens § 57 giver, er af den Bestaffenhed, at Rigsdagsmænd ikke selv kunne renuncere derpaa, og jeg skal i den Henseende henvisse til begge de to Statsretslærere, baade Holck og Wazen, der udtrykkelig nævne Grundlovens § 57 som en af de Bestemmelser, der give en Rettighed for Rigsdagsmænd, som de ikke kunne eller bør renuncere paa, hvilket altsaa vil affjære den Mulighed for den paagjældende Mand i dette Tilfælde ad anden Veje, ved at omgaa Bestemmelsen, at søge Revanche. Den bindende Kraft, som Folkethingets Beslutning har, gjælder selvfølgelig ikke alene den paagjældende Rigsdagsmand, men gjælder ogsaa den paagjældende Andrager. At give Anvisning paa, at han ad anden Veje vil kunne søge Revanche for den Afgang til Sagsøgning, som bliver negtet ham her, vil jeg anse for ligesaa stridende mod Meningen i Grundlovens § 57, som det vilde være, at den paagjældende Mand selv tog sig til Rette.

Ordføreren (Hørup): Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Rimestad) vil tilgive mig, at det ikke lykkedes mig at faae nogen klar Mening i, hvad han sagde; jeg vil foretrække at læse det efter i Tidenden. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Zingerslev) sagde med Urette, at jeg skulde have sagt, at det ikke var Udleveringspørgsmaalet det kom an paa, men derimod Sagens Realitet. Ja, deri ligger Misforstaaelsen. Jeg har sagt, at, naar der tales om Udleveringspørgsmaalet, saa maa der tages Hensyn til Sagens Be-

staffenhed; det er lige det Modsatte af, hvad det ærede Medlem forstod. Jeg har kun bedt om Ordet, for at gjøre den Slutningsbemærkning, at jeg kun vedvarende kan paafjønne den Haardnakkethed, hvormed alle Medlemmer fra den modsatte Side have vægret sig ved enten at billige eller misbillige den paagjældende Sag; det er Noget, som jeg tror vil være det virkelige Udbytte af denne Forhandling. Jeg skal kun ganske kort modsigge, hvad den ærede Ordfører for Mindretallet (H. C. Holck) har sagt om, at dette er en ny Ret, som vi her staa i Begreb med at danne. Det er det ikke efter min Mening; det er den samme, som har været Grundlovens Mening, og den samme, som ogsaa har ligget til Grund for en Række tidligere Afgjørelser, at denne Ret for dette Thing er af en extraordinær Bestaffenhed. Det er netop Meningen, at dette Thing skal have en extraordinær Stilling; derfor have vi Grundlovens § 57, ikke for at gjøre dette Thing til et Krohus, som den ærede Ordfører for Mindretallet — dette anse de Herrer fra den Side for smagfuldt og taktfuldt — nylig kaldte det, ikke af den Grund, at der her skal være et Fristed for Gresfornermelser, men at der her skal være et Sted, hvor det er muligt at paatale de Ting, som det er i Samfundets Interesse at faae paataalt, for at der skal være et Sted, hvor man uden andet Ansvar end Ansvar for den offentlige Mening skal være istand til at bedømme og vurdere Regjeringens Handlinger i alle mulige Retninger, hvor det er i det Offentliges Interesse. Dette er ikke nogen ny Ret, men det er den gamle Ret, og den antager jeg, at dette Thing vil fastholde i dette Tilfælde som i andre.

Da ikke Flere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Indstilling af Udvalgets Mindretal (H. C. Holck) om,

at det af Redaktør af „Sjyllandsposten“ Chr. Nielsen begjærede Samtykke til Sagsanlæg imod Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds, Holstein Vedreborg, i Anledning af hans Uttringer om Bladet „Sjyllandsposten“ i Folkethingets Møde den 13de Oktober 1883 meddeles,

forkastedes med 65 Stemmer mod 17 Stemmer.